

Chambre des Représentants

SESSION 1967-1968

21 DÉCEMBRE 1967

PROPOSITION DE LOI

relative à la pension des veuves qui ont épousé
un invalide de la guerre 1940-1945 après le fait
dommageable.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Guerre 1914-1918.

Les veuves des victimes civiles et militaires de la guerre 1914-1918 ont droit à une pension réduite, lorsque le mariage est postérieur au fait dommageable mais a été contracté dans un délai déterminé. Ce délai s'étend jusqu'au 31 décembre 1929 pour les veuves des victimes militaires (art. 13 des lois coordonnées sur les pensions militaires, modifié par la loi du 13 mai 1929) et jusqu'au 1er janvier 1935 pour les veuves des victimes civiles (art. 3 de l'arrêté royal du 22 février 1935). Pour les victimes militaires, le projet qui est devenu la loi du 13 mars 1929 prévoyait que le mariage devait avoir été contracté au plus tard *cinq ans* après la démobilisation de l'armée (doc. Chambre n° 87, 1927-1928).

Dans les séances des sections, ainsi qu'en celles de la section centrale, des membres se sont efforcés d'obtenir le recul de la limite de ce délai pour que la veuve puisse prétendre à la pension, et de fixer, par mesure de bienveillance, en concordance avec les délais accordés aux anciens combattants pour revendiquer une pension d'invalidité, la date limite jusqu'à la fin de 1929 (doc. Chambre n° 250, 1927-1928, p. 2).

En séance publique de la Chambre du 22 mars 1929, l'amendement du Gouvernement réalisant ce vœu, a été adopté (p. 1267).

Guerre 1940-1945.

En vertu de la loi du 24 avril 1958, les veuves des victimes militaires de la guerre 1940-1945 dont le mariage est postérieur au fait dommageable, ont obtenu également

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1967-1968

21 DECEMBER 1967

WETSVOORSTEL

betreffende het pensioen van de weduwen die een
invalide van de oorlog 1940-1945 na het schadelijk
feit hebben gehuwd.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Oorlog 1914-1918.

De weduwen van de burgerlijke en militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918 hebben recht op een verminderd pensioen wanneer het huwelijk is aangegaan na het schadelijk feit, doch binnen een bepaalde termijn. Die termijn loopt tot 31 december 1929 voor de weduwen van de militaire slachtoffers (art. 13 van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, gewijzigd door de wet van 13 mei 1929) en tot 1 januari 1935 voor de weduwen van de burgerlijke slachtoffers (art. 3 van het koninklijk besluit van 22 februari 1935). Voor de weduwen van de militaire slachtoffers bepaalde het ontwerp, dat de wet van 13 maart 1929 is geworden, dat het huwelijk uiterlijk vijf jaar na de demobilisatie van het leger moest aangegaan zijn. (Stuk van de Kamer n° 87, 1927-1928).

In de vergaderingen van de afdelingen evenals in die van de centrale afdeling hebben bepaalde leden zich ingespannen om de uiterste grens van de termijn die aan de weduwen was gesteld om aanspraak te kunnen maken op het pensioen bij wijze van gunstmaatregel te doen verschuiven tot eind 1929, wat in overeenstemming is met de aan de oudstrijders toegestane termijnen om een invaliditeitspensioen te eisen. (Stuk van de Kamer n° 250, 1927-1928, blz. 2).

Tijdens de openbare vergadering van de Kamer dd. 22 maart 1929 is het amendement van de Regering, waarbij die wens werd ingewilligd, aangenomen (blz. 1267).

Oorlog 1940-1945.

Krachtens de wet van 24 april 1958 hebben de weduwen van de militaire slachtoffers van de oorlog 1940-1945, die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden, ook

une pension réduite si le mariage a été contracté dans un délai de cinq ans à dater du retour de la victime dans ses foyers. La loi du 7 juillet 1964 a fixé l'expiration de ce délai au 29 septembre 1950, ou, si le délai de cinq ans à dater du retour de la victime dans ses foyers expire au-delà du 29 septembre 1950, à la date d'expiration de ce délai de cinq ans.

L'article 9, 1° de la loi du 6 juillet 1964 introduit à l'article 12, § 4, de la loi du 15 mars 1954 un 1°*bis* par lequel est accordé une pension réduite aux veuves des victimes civiles de la guerre 1940-1945 dont le mariage est postérieur au fait dommageable mais antérieur au 29 septembre 1950.

Aux fins de ne pas écarter de ces avantages les épouses de ceux qui ont eu besoin d'un certain temps pour rétablir partiellement leur santé compromise et tenter de se reclasser dans la vie avant de contracter mariage, on a estimé expédient de prévoir un certain délai, égal pour toutes les personnes visées, et qui tînt largement compte du cas spécial des blessés, des prisonniers politiques et autres, qui, après leur retour au pays, ont dû subir une hospitalisation ou un séjour en sana.

Nous constatons que le délai se rapportant aux mariages des veuves de la guerre 1940-1945, est notablement plus court que celui exigé des veuves de la guerre 1914-1918. C'est en fait le délai qui avait été proposé initialement pour les veuves des victimes militaires de la guerre 1914-1918, qui a été retenu.

Nous ne visons pas à aligner la première catégorie sur la seconde, mais nous demandons un assouplissement des dispositions en faveur des veuves qui ont eu le courage d'épouser un invalide bénéficiant d'une invalidité de 50 % au moins. Nous estimons que cette catégorie de veuves mérite un traitement un peu plus favorable que les autres veuves. Notre proposition vise seulement à la prolongation du délai de 5 ans, leur accordant ainsi un traitement aussi favorable que celui dont jouissent les veuves des victimes militaires de la guerre 1914-1918, mais n'atteignent même pas en matière de délai, la situation faite aux veuves des victimes civiles de cette guerre.

een beperkt pensioen gekregen, indien het huwelijk gesloten is binnen vijf jaar te rekenen van de datum van de terugkeer van het slachtoffer in zijn haardstede. Door de wet van 7 juli 1964 is het verstrijken van die termijn vastgesteld op 29 september 1950 of, indien de termijn van vijf jaar te rekenen van de datum van de terugkeer van het slachtoffer na 29 september 1950 verstrijkt, op de datum van het verstrijken van bedoelde termijn van vijf jaar.

Door artikel 9, 1°, van de wet van 6 juli 1964 is in artikel 12, § 4, van de wet van 15 maart 1954 een 1°*bis* ingevoegd, krachtens hetwelk een beperkt pensioen wordt toegekend aan de weduwen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 die na het schadelijk feit, maar vóór 29 september 1950, in het huwelijk zijn getreden.

Opdat van die voordelen niet worden uitgesloten de echtgenoten van degenen die enige tijd hebben nodig gehad om hun geschokte gezondheid te herstellen en te trachten in het maatschappelijk leven een nieuwe plaats in te nemen alvorens een huwelijk aan te gaan, is het dienstig geoordeeld in een termijn te voorzien die gelijk is voor alle bedoelde personen en waarbij in ruime mate is rekening gehouden met het speciale geval van de gekwetsten, de politieke en andere gevangenen die, na hun terugkeer in het land, in een verplegingsinrichting of in een sanatorium dienden opgenomen te worden.

Wij constateren dat de termijn in verband met het huwelijk der oorlogsweduwen 1940-1945 merklijk korter is dan die welke aan de weduwen van de oorlog 1914-1918 is gesteld. De termijn die feitelijk in aanmerking wordt genomen is die welke aanvankelijk was voorgesteld voor de weduwen van de militaire slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

Wij willen niet de eerste categorie afstemmen op de tweede, doch wij vragen een versoepeling van de bestaande bepalingen ten gunste van de weduwen die de moed hadden een huwelijk aan te gaan met een invalide met ten minste 50 % invaliditeit. Wij zijn van mening dat die categorie weduwen wel enigszins beter mag worden behandeld dan de andere weduwen. Ons voorstel heeft alleen tot doel de termijn van 5 jaar te verlengen, zodat zij even goed behandeld worden als de weduwen van de militaire oorlogsslachtoffers 1914-1918, maar inzake termijnbepaling nog niet zo goed als de weduwen van de burgerlijke slachtoffers van die oorlog.

L. TIMMERMANS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Au 1° du § 1er de l'article premier de la loi du 24 avril 1958 relative aux pensions de guerre modifié par la loi du 7 juillet 1964, entre le deuxième et le troisième alinéa, il est inséré un nouvel alinéa libellé comme suit :

« La date du 29 septembre 1950 inscrite au premier alinéa, est portée au 29 septembre 1955 pour les veuves d'invalides dont l'invalidité indemnisable, calculée conformément à l'article 9 des lois sur les pensions de réparation, coordonnées le 5 octobre 1948, atteint au moins 50 % ».

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

In 1° van § 1 van artikel 1 van de wet van 24 april 1958 op de oorlogspensioenen, gewijzigd bij de wet van 7 juli 1964, wordt tussen het tweede en het derde lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

« De in het eerste lid bepaalde datum van 29 september 1950 wordt op 29 september 1955 gebracht voor de weduwen van de invaliden wier invaliditeit welke tot vergoeding aanleiding geeft en berekend is overeenkomstig artikel 9 van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, ten minste 50 % bedraagt. »

Art. 2.

Au 1er du § 4 de l'article 12 de la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, modifié par la loi du 6 juillet 1964, entre le premier et le deuxième alinéa, il est inséré un nouvel alinéa libellé comme suit :

« Cette dernière date est portée au 29 septembre 1955 pour les veuves d'invalides dont l'invalidité indemnisable atteint au moins 50 % ».

Art. 3.

§ 1er. — Le bénéfice des avantages nouveaux résultant des modifications apportées par l'article premier au 1° du § 1er de l'article premier de la loi du 24 avril 1958, relative aux pensions de guerre, modifié par la loi du 7 juillet 1964, est subordonné à une demande introduite à peine de nullité, par lettre recommandée à la poste auprès du Ministre qui a les pensions de réparation dans ses attributions.

§ 2. — La demande a effet :

— au 1er janvier 1968 ou dans les trois mois suivant la publication de la présente loi si cette publication est postérieure au 1er janvier 1968;

— au premier jour du mois qui suit celui de l'introduction de la demande dans les autres cas.

§ 3. — Le Ministre qui a les pensions de réparation dans ses attributions statue sur pièces.

La décision est notifiée à l'intéressé. Elle peut faire l'objet des recours prévus à l'article 45, § 4, des lois sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948, ainsi que des revisions dont l'article 40 des mêmes lois détermine les conditions et les modalités.

Ces recours et revisions ne peuvent toutefois porter que sur des contestations relatives à l'application des modifications introduites par l'article premier au 1° du § 1er de l'article premier de la loi du 24 avril 1958 relative aux pensions de guerre, modifié par la loi du 7 juillet 1964.

§ 4. — L'application de ces modifications ne peut avoir pour effet de réduire ou de supprimer une pension déjà accordée.

Art. 4.

§ 1er. — Le bénéfice des avantages nouveaux résultant des modifications apportées par l'article 2 au 1er du § 4 de l'article 12 de la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, modifié par la loi du 6 juillet 1964, est subordonné à une demande introduite à peine de nullité, par lettre recommandée à la poste auprès du Ministre qui a les pensions des victimes civiles de la guerre dans ses attributions.

§ 2. — La demande a effet :

— au 1er janvier 1968 ou dans les trois mois suivant la publication de la présente loi si cette publication est postérieure au 1er janvier 1968;

Art. 2.

In 1er du § 4 van artikel 12, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, wordt tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Laatste genoemde datum wordt op 29 september 1955 gebracht voor de weduwen van invaliden wier invaliditeit welke tot vergoeding aanleiding geeft, ten minste 50 % bedraagt ».

Art. 3.

§ 1. — Om de voordelen te kunnen genieten, welke volgen uit de wijzigingen, bij artikel 1 aangebracht in 1° van § 1 van artikel 1 van de wet van 24 april 1958 op de oorlogspensioenen, gewijzigd bij de wet van 7 juli 1964, dient een aanvraag op straffe van nietigheid bij een ter post aangetekende brief gericht te worden tot de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren.

§ 2. — De aanvraag heeft uitwerking :

— op 1 januari 1968 of binnen drie maanden volgend op de bekendmaking van deze wet, indien deze na 1 januari 1968 plaatsheeft;

— in de andere gevallen op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de aanvraag is ingediend.

§ 3. — De Minister onder wie de vergoedingspensioenen ressorteren, doet uitspraak op de stukken.

Van de beslissing wordt aan de betrokkene kennis gegeven. Tegen die beslissing kan beroep worden aangetekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 45, § 4, van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen; bovendien kan zij herzien worden onder de voorwaarden en volgens de regelingen als omschreven in artikel 40 van dezelfde wetten.

Dat beroep en die herziening mogen nochtans slechts betrekking hebben op betwistingen betreffende de toepassing van de wijzigingen welke door artikel 1 zijn aangebracht in het 1° van § 1 van artikel 1 van de wet van 24 april 1958 betreffende de oorlogspensioenen, gewijzigd door de wet van 7 juli 1964.

§ 4. — De toepassing van die wijzigingen mag niet tot gevolg hebben dat een reeds toegekend pensioen wordt verminderd of ingetrokken.

Art. 4.

§ 1. — De nieuwe voordelen welke volgen uit de wijzigingen die artikel 2 aanbrengt in het 1er du § 4 van artikel 12 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd door de wet van 6 juli 1964, worden slechts toegekend mits daartoe een aanvraag, op straffe van nietigheid, bij aangetekend schrijven wordt ingediend bij de Minister onder wie de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers ressorteren.

§ 2. — De aanvraag heeft uitwerking :

— op 1 januari 1968 of binnen drie maanden volgend op de bekendmaking van deze wet, indien deze na 1 januari 1968 plaats heeft.

— au premier jour du mois qui suit celui de l'introduction de la demande dans les autres cas.

§ 3. — Le Ministre qui a les pensions des victimes civiles de la guerre dans ses attributions statue sur pièces.

La décision est notifiée à l'intéressé. Elle peut faire l'objet des recours prévus à l'article 20, § 4, de la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, modifié par la loi du 6 juillet 1964, ainsi que des revisions dont l'article 26 de la même loi détermine les conditions et les modalités.

Ces recours et revisions ne peuvent toutefois porter que sur des conditions relatives à l'application des modifications introduites par l'article 2 au 1er bis du § 4 de l'article 12 de la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, modifié par la loi du 6 juillet 1964.

§ 4. — L'application de ces modifications ne peut avoir pour effet de réduire ou de supprimer une pension déjà accordée.

19 décembre 1967.

— in de andere gevallen op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de aanvraag is ingediend.

§ 3. — De Minister onder wie de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers ressorteren, doet uitspraak op de stukken.

Van de beslissing wordt aan de betrokkene kennis gegeven. Tegen die beslissing kan beroep worden ingesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 20, § 4, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd door de wet van 6 juli 1964; bovendien kan zij worden herzien onder de voorwaarden en volgens de regelingen als omschreven in artikel 26 van dezelfde wet.

Dat beroep en die herziening mogen nochtans slechts betrekking hebben op de betwistingen betreffende de toepassing van de wijzigingen welke door artikel 2 zijn aangebracht in het 1er bis van § 4 van artikel 12 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd door de wet van 6 juli 1964.

§ 4. — De toepassing van die wijzigingen mag niet tot gevolg hebben dat een reeds toegekend pensioen wordt verminderd of ingetrokken.

19 december 1967.

L. TIMMERMANS,
P. DELFORGE,
A. NAZE,
A. SAINTRAINT.